

KRUH OKREPE

Uzorak bogoslužja za pokojne

Pjesma

Uvod

Okupili smo se u ime onoga koji nam želi biti dobri otac i draga majka. U ime onoga koji je na križu trpio i umro za nas. U ime onoga koji nas želi tješiti i jačati svojom snagom.

Okupili smo se u ime trojstvenoga Boga u kojega je pokojnik/ca bio kršten, da za njega/nju zajedno molimo i od njega/nje se oprostimo.

Ovu službu Božju započinjemo znakom križa kojim smo obilježeni kao kršćani, prvim i posljednjim znakom s kojim je pokojnik/ca bio obilježen (bolesničko pomazanje, poputbina ...):

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. - Amen.

Pokajnički čin

Prije nego se oprostimo od našega pokojnika/ce želimo priznati da smo često puta bili slabi i priznajemo jedni pred drugima našu krivnju.

- Dobri Bože, mi smo NN pratili u njegovom životu i naš smo život dijelili s njegovim/njezinim. Nismo uvijek bili poštenu u međusobnom ophođenju i s našim pokojnikom/com. Zato:

Gospodine, smiluj se.

- Milosrdni Bože, u svakodnevnom ophođenju nismo uvijek pravedni; svađamo se i ne tražimo mir. Zato:

Kriste smiluj se.

Dobri Bože, pokušali smo NN pratiti u umiranju, biti kod njega/nje. Pred smrću smo iskusili vlastitu sumnju da se možemo nadati uskrsnuću. Zato:

Gospodine smiluj se.

Oče nebeski, ti poznaješ nas i naše dobre i loše strane. Vidiš našu muku ali i naše neuspjehe. Pogledaj na sve dobro koje je NN učinio za nas i mi za njega/nju i svima nam oprost svaku krivnju. Budi nam svima milostiv sudac. To te molimo po Gospodinu našem Isusu Kristu Sinu tvome ... Amen.

Čitanje: 1 Kr 19,1-8

Pripjevni psalam: Ps 18(17), 29-37

(Ili: Varijacije na redak psalma: *S Bogom svojim preskačem zidine*)

U Starom zavjetu postoje molitve koje slikovitim govorom izražavaju žalost, nadu, povjerenje, tužbu, hvalu i pohvalu. Slika povjerenja nalazi se u psalmu 18 gdje se kaže: S Bogom svojim preskačem zidine. Tko se žalosti stoji pred zidom, on ne vidi dalje. Molitelj psalma je iskusio da mu Bog daje snagu preskočiti zid žalosti. Molimo ga i mi u tom duhu.

S mojim Bogom preskačem zidine
s mojim Bogom htio bih preskočiti zid,
pred njim sam slijep od suza,
bespomoćan i bijesan,
pred njim osijećam očaj i bezizlaznost,
jer mi oduzima snagu za život.

Zid me dijeli od puta koji mi treba biti život,
od puta koji izvodi iz žalosti,
od puta koji vodi k tebi,
od puta koji vodi k ljudima koje ljubiš.

Bože, s tobom ću preskočiti taj zid,
samo tebi vjerujem da mi daješ hrabrost i snagu,
samo tebi vjerujem da ću srušiti zidine,
samo tebi vjerujem da ću srušiti zid žalosti,
samo tebi vjerujem da mi se otvaraju novi putovi.

Bože, budi za mene motka s kojom preskačem svaki zid,
budi svjetlo mojim nogama,
da oči moje vide pravi put
i noge moje ne posrnu.
Pokaži mi, Bože, put koji vodi iza zida,
za kojim čezne srce moje.

Propovijed

U čitanju smo slušali o proroku Iliji. Ilija se uplaši, ustade, i ode da bi spasio goli život. Ilija je na putu. Put ga vodi u pustinju a pustinja je mjesto smrti. U pustinji ništa ne raste; suhoća, jednoličnost i bezživotnost okružuju Iliju. Sigurno je i vama u ovom času slično. Morate se oprostiti od dragoga

J.
—
čov
boj
ne
dož
mis
skri

umr
bori
Njeg
ne o

žalo.
zvati
uho
jad, s

Bog
osjet
ćete j
Božji
njegc

pasiv
buduc
tlu, je
žalost
doživ.

Kao š
Dobri
Dobra
biti kr
svetoj
putovi
Put za
duboki

brda g
želim i
Boga.

čovjeka, žalite za njim/njom i doživljavate pustinju: bespomoćnost, očaj, bijes, bojažljivost. Stajati pred smrću čovjeka jest iskustvo pustinje - budući da se više ne misli na sve što naš život čini bogatim i živim, niti na sve dobro koje je doživljeno s njim/njom pokojnikom, i jer se doživljava vlastita pustinja u sebi: misli se na vlastitu smrt, na vidi se tračak nade, nema pogleda za život koji je skriven u pustinji i oko nje pulsira.

Tako se to događa proroku Iliji. On je na kraju: sjede pod smreku i zaželje umrijeti. "Već mi je svega dosta!" dovikne Bogu. On ne može više, nema snage boriti se. Samo mu jedno ostaje: može izreći svoju bol, može zazvati Boga. Njegovi osjećaji nalaze otvoreno uho, tu je netko koji ga sluša. Njegova nevolja ne ostaje zatvorena u njemu, on može vikati.

Kao i Ilija možete i vi osjetiti da vam je snaga pri kraju; obuzima vas žalost, bol i očaj. Kao i Ilija smijete i vi izreći svoju žalost i nevolju, smijete zvati Boga iz svoga jada, svoje srdžbe i svoje bespomoćnosti. Bog ima otvoreno uho za svaku tužbu, on sluša naš krik. Dobro je da možemo nekome izreći svoj jad, saopćiti mu a ne zatvarati se u sebe. Ne stidimo se suza.

Nakon tih riječi Ilija leže i zaspa. Žalost i borba sa samim sobom i s Bogom, koštaju snage i napora. Umoran je i nemoćan. Također i vi možete osjetiti u sebi; biti nemoćni - kakvog smisla ima život bez NN?. Tako ili slično ćete pomisliti. Ipak priča još nije završena. Događa se iznenađujući obrat: anđeo, Božji glasnik dolazi s nalogom. On zove Iliju iz njegove nemoći i pasivnosti, iz njegove pospanosti. "Ustani i jedi!"

Ustati i jesti to je anđelov nalog. Ustati iz mrtvila, iz beskrajne žalosti i pasivnosti, ustati i ponovno uzeti život u ruke, odvažiti se za korake u novu budućnost - to je za vas u ovom času sigurno još rano. Vi smijete sada ležati na tlu, jecati i boriti se, ali trebate već sada znati: postoje putovi koji izvode iz žalosti. Vi možete ići putom bez pokojnika/ce, odvažiti se za novi put. I trebate doživjeti da na tom putu koji zahtijeva mnogo snage i napora postoji okrepa. Kao što je Ilija zahvalno primio kruh okrepe tako i za vas ima kruha okrepe. Dobri suputnici koji vas neće ostaviti same u vašoj žalosti mogu biti kao kruh. Dobra i utješna riječ može biti taj kruh. Molitva pa i molitva jadikovanja može biti kruh za vas. I konačno: Isus Krist u kojega je NN vjerovao, za vas je kruh. U svetoj misi možemo primiti taj kruh koji nas jača. Okrepu trebamo na teškim putovima. "Ustani i jedi, jer je pred tobom dalek put" - tako je anđeo rekao Iliji. Put žalosti je dalek put, on ne prestaje na grobu nego vodi dalje, često preko dubokih ponora i velikih prepreka.

Ilija može ustati nakon okrepe, on putuje četrdeset dana i noći do Božjeg brda gdje susreće Boga. Ja vam želim da se možete žalostiti kao Ilija, ali vam želim i kruh okrepe na putu, želim da u svojoj žalosti ponovno možete susresti Boga.

žavaju
i se u
ti stoji
snagu

de da bi
e mjesto
okružuju
dragoga

Sveopća molitva

Dobri oče, čeznemo za najpotrebnijim stvarima i onima što nam život čine boljim:

- za hranom i odijelom;
- za dobrom riječju koja tješi i podiže;
- za čovjekom suputnikom i djeliteljem života;
- za zajedništvom, pravednošću, i međusobnim mirom;
- za nadom, pouzdanjem i radošću.

Daruj nam svima potrebito za život:

- daj nam kruh svagdašnji;
- budi kruh za kojim gladujemo;
- budi nazočan gdje te tražimo i trebamo tvoju pomoć.

To te molimo po Kristu, Gospodinu našem. - Amen.

Pjesma

Uvod u "Oče naš"

Molitva može biti kao kruh što ga trebamo za život. Stoga ćemo se zajedno pomoliti kako nas je naučio Isus Krist. - Oče naš...

(Prema: B. KOWALSKI, *Unsere Trauer wandelst Du in Freude, Hilfen für Totengebet und Begräbnisfeiern*, Verl. Kath. Bibelwerk, 1996., 133. - 137.)

Priredio: Fra Jozo Župić, OFM